

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **S. A. J. M.**, narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023 č. j. OAM-233/ZA-ZA11-P09-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 12, § 13, § 14, §14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále též „zákon o azylu“).
2. Žalobce v žalobě namítal, že důvodem, pro který podal předmětnou azylovou žádost, je jeho nesouhlas s politickým režimem v domovském státě a v této souvislosti se cítil být pronásledován, neboť se účastnil protestních akcí. Právě po účasti na protestních akcích mu byla zaslána pozvánka sloužit při potírání demonstrací. Dále konstatoval, že k podání žádosti jej vedly i humanitární důvody, které spatřoval v nedobré zdravotním stavu svého syna. Jako důvod zmínil i nucené vyslání do bojů na Ukrajině, kde dle jeho tvrzení Kuba personálně podporuje válčící Rusko. Namítal, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí

vyplývá, že správní orgán vzal uplatněnou argumentaci za účelovou a nepravdivou, pročez koncipoval odůvodnění rozhodnutí tak, že po rekapitulaci výpovědi žalobce rovnou přešel do označení jeho obav za nepravdy, aniž by tento svůj závěr opřel o jakýkoliv podkladový materiál. Uvedl, že pokud zmínil obavy z toho, že bude mobilizován a vyslán domovským státem na Ukrajinu, kde spolu s dalšími kubánskými vojáky bude bojovat na straně Ruské federace, není možné tyto jeho obavy odmítnout, neboť to lze učinit pouze na základě podkladového materiálu.

3. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasil, neboť neshledal, že by byly naplněny podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce, informace o zemi původu a na vydané rozhodnutí. Měl za to, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi okolnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení sdělil a opatřil si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí, jež žalovaný považoval v daném případě za zcela dostatečné. Uvedl, že žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal účelově z důvodu legalizace pobytu. Dále reagoval na jednotlivé žalobní námítky. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvouměsíční lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro danou věc nachází tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 7. 3. 2023, pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10. 3. 2023, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 103804-6/2022-LPTP ze dne 16. 3. 2022, informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 12. 7. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-233/ZA-ZA11-P09-2023 ze dne 21. 6. 2023.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 7. 3. 2023 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti uvedl, že je kubánské státní příslušnosti i národnosti, dorozumí se španělsky, a přestože věří v boha, tak není příslušníkem žádné církve. Nikdy nebyl členem žádného politického hnutí, ani se jinak neangažoval. Je svobodný, s partnerkou má syna. Přítelkyně i syn jsou státní příslušníci Kubánské republiky a v současné době oba žijí na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu. Posledním místem jeho bydliště ve vlasti bylo město M., kde bydlel společně s rodiči a sestrou. Z Kuby vycestoval letecky dne x z Havany do Frankfurtu, a poté letecky do Prahy, kam vstoupil dne x. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je zdravý. K důvodům podané žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že nesouhlasí s tím, v jakém stavu je nyní jeho stát. Řekl, že osoby, které nesouhlasí s režimem, jsou pronásledovány. Byl na protestní akci, ze které utekl, ale osoby, které neutekly, byly zatčeny a bity. Zmínil, že mu přišla pozvánka k nasazení do policejních akcí proti protestujícímu lidu. Pozvánku dostal, protože absolvoval základní vojenskou službu a je v aktivní záloze. Prohlásil, že v současné době takové jako on chtějí posílat do Ruska. Dalším důvodem je podle něj to, že jeho dítě má problémy s plícemi a se srdcem a on tu chce zůstat, aby pomáhal partnerce, protože je na dítě sama.

8. Při pohovoru dne 10. 3. 2023 sdělil, že má středoškolské vzdělání, obor stavební, a také je vyučen holičem. Ve vlasti se živil tím, že dělal administrativní práce ve firmě na výrobu potravin a také pracoval jako holič. Dodal, že na Kubě je obtížné si najít práci a pro mladé tam není moc možností. Na dotaz, co dělal po příjezdu do České republiky, odpověděl, že nepracoval, dle jeho slov pomáhal partnerce a dítěti. Na otázku, proč si nevyřídil pobyt za účelem sloučení rodiny, když je otcem dítěte, které zde má trvalý pobyt, odpověděl, že o to zkoušel žádat, ale podle něj mu chyběl jeden dokument, který si měl vyřídít na Kubě. Doplnil, že v současné době už ten dokument má, protože mu ho známý jeho partnerky asi před 15 dny přivezl z Kuby. Dle jeho slov už mu končil legální pobyt, a proto šel požádat o mezinárodní ochranu, aby zde byl legálně. Žalobce v pohovoru dále sdělil, že se na Kubě zúčastnil asi 3 protestních akcí, konkrétně x, x a x, a všechny se odehrály ve městě x. Dle něj to byly akce proti kubánské vládě, proti diktatuře. V pohovoru dále uvedl, že těch akcí ve městě x se zúčastnilo asi 500 až 1000 lidí, v těchto dnech probíhaly protesty po celé Kubě. On sám v protestech žádnou speciální roli neměl, dle jeho slov byl jen řadovým účastníkem, a kromě těchto protestů jinak aktivní nebyl. Na otázku, zda měl v souvislosti s účastí na protestech nějaké problémy, odpověděl, že žádné problémy neměl, nebyl zadržen ani nic takového. Dle jeho slov ale poté obdržel 2 pozvánky, o kterých mluvil v poskytnutí údajů, a pak ještě jeden policista oblečený v civilu navštívil jeho otce na pracovišti. Na dotaz, jak ví, že to byl policista, když byl v civilu, dotyčný odpověděl, že otcův nadřízený mu řekl, že přišel policista a že s ním chce mluvit. Dle něj se tak stalo asi 5 dní po ukončení protestů a policista dal otci radu, aby se žalobce už nezúčastňoval žádných protestních akcí. Na otázku, jak mohl policista vědět, že se účastnil protestů, když tam bylo tolik lidí a jmenovaný nebyl zadržen, odpověděl, že on i jeho otec byli na protestech a proti nim byla policie včetně jejich nadřízeného, který podle něj viděl jejich obličeje a řekl to policistům. Zopakoval, že za pár dnů přišel policista do podniku a dal radu otci, aby se už neúčastnil protestů. Dotyčný upřesnil, že pracoval ve firmě na výrobu potravin v x a jeho otec tam podle něj pracuje i nadále jako manažer. Na dotaz, jakou roli na protestu měl jeho nadřízený, řekl, že jeho úlohou bylo pozorovat, kdo z jeho podřízených se zúčastňuje protestních akcí, a pak měl každému říct, aby to v budoucnu už nedělal. Dle žalobcova tvrzení ho namísto nadřízeného, který to měl za úkol, poučil policista proto, že policie dostala strach z toho, že bylo tolik protestujících, a chtěli mít jistotu. Proto podle něj osobně navštěvovali podniky, jejichž zaměstnanci se zúčastnili protestů. Žalobce v pohovoru dále uvedl, že mu přišly celkem 2 pozvánky z vojenské správy, nicméně jeho matka si nechala pouze jednu, ze které má žalobce dle svých slov fotokopii, a tu druhou nepřevzala. Dodal, že neví, kdy ta pozvánka přišla, a upřesnil, že pozvánku, která přišla poštou, převzala jeho matka, neboť on zrovna nebyl doma. Obsahem pozvánky je podle něj informace z vojenské zprávy, že vytvářejí skupiny mladých mužů, kteří by měli potlačovat protestující. Dle jeho slov je tam napsáno, že se má dostavit dne 21. 10. 2021 v 13h na vojenskou správu v x, kam se ale nedostavil. Dodal, že dokument poslal své přítelkyni, která udělala tyto fotokopie, které nyní předkládá. Na otázku, zda se něco dělo, když se nedostavil, odpověděl, že pouze přišla po 5 dnech ode dne, kdy se měl dostavit na vojenskou správu, další pozvánka, kterou ale matka nepřevzala. Dále se podle něj už nic nedělo a ani nikdo nepřišel, matka řekla, že žalobce není doma, že je na cestách, a pak už nic neposílali. Na dotaz, jak ví, že muže v aktivní záloze chtějí posílat do Ruska, odpověděl, že to slyšel na YouTube kanále, který provozuje jeden Kubánec v USA, a dodal, že odkaz pošle správním orgánům mailem. Žalobce dle svých slov neví o nikom, koho by už do Ruska poslali. Dále sdělil, že svou vojenskou knížku má doma na Kubě, a potvrdil, že někdo by mu ji mohl vyfotit a poslat. Dále uvedl, že sdílí společnou domácnost

se svou partnerkou a jejich synem v x. Na dotaz, zda se podílí na péči o syna, odpověděl, že má úspory, které naspořil na Kubě, a z těch žijí. Partnerka má podle něj také úspory a bere nějaké sociální dávky a rodičovský příspěvek, neboť nechodí do práce a stará se o syna. Dodal, že se o syna stará, chodí s ním na procházky, a že když bude moci pracovat, tak bude pracovat rád, ale zatím v České republice ještě nepracoval. Před narozením syna pracovala jeho partnerka v kubánské restauraci v Praze. Na dotaz, z jakého konkrétního důvodu opustil v červnu 2022 Kubu, odpověděl, že hledal možnost odejít z Kuby a taková možnost se mu naskytla právě v tomto období. Dle něj mu s tím partnerka pomohla. Na otázku, kdy se rozhodl, že chce Kubu opustit, odpověděl, že vždycky chtěl z Kuby odejít. Dle něj nesouhlasil s režimem, a když se naskytla možnost, tak odešel. Zopakoval, že má v České republice přítelkyni, a že slyšel, že je tady dobrý život. Vyloučil, že by měl od října 2021, kdy mu doručovali druhou pozvánku, až do svého odjezdu z vlasti jakékoliv problémy. Na dotaz, jaká je prognóza zdravotního stavu syna, řekl, že syn je pod dohledem lékařů a že až bude větší, tak buď se to samo zlepší, nebo ho budou operovat. Popsal, že má úzkou žílu pro průchod krve do srdce. Žádné léky podle něj syn nebere, ale musí chodit na kontroly do Motola na kardiologii, dříve každý měsíc, nyní každé 2,5 měsíce. Stran zdravotního stavu partnerky uvedl, že je zdravá. Žalobce dále v pohovoru vyloučil, že by na Kubě měl nějaké jiné problémy než ty, o kterých hovořil.

9. Žalovaný správní orgán žalobou napadeným rozhodnutím č. j. OAM-233/ZA-ZA11-P09-2023 ze dne 21. 6. 2023 rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona azylu.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
12. Podle ust. § 14 zákona o azylu, *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*
13. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
14. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*

15. Městský soud má za to, že žalovaný zjistil řádně skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem provedl s žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil sdělit všechny podstatné skutečnosti týkající se zejména důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, opuštění vlasti a jeho života v zemi původu a České republice. Žalovaný také shromáždil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce. Soud je přesvědčen o tom, že žalovaný postupoval v souladu se všemi ustanoveními správního řádu.
16. Podle zdejšího soudu z okolností případu plyne, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany účelově, veden především snahou o legalizaci svého pobytu v České republice, neboť pro žádost o pobyt za účelem sloučení rodiny neměl potřebné dokumenty. Soud především upozorňuje na to, že žalobce tuto žádost podal, až v situaci, kdy mu končilo pobytové oprávnění. Dále v této souvislosti Městský soud v Praze odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2018 č. j. 9 Azs 397/2017-66, ve kterém kasační soud uvedl: *„Důvodem, pro který stěžovatel požádal o mezinárodní ochranu, je jednoznačně snaha o legalizaci pobytu na území České republiky. O mezinárodní ochranu totiž požádal, až v době, kdy mu reálně hrozilo vycestování. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 26. 9. 2006, č. j. 4 Azs 442/2005 - 43, vyslovil, že „[i]nstitut azylu slouží lidem, kteří jsou v zemi původu pronásledováni ze zákonem stanovených důvodů (§ 12 zákona o azylu) a obecně není prostředkem pro řešení jakýchkoli problémů (ekonomických, osobních, rodinných) v zemi původu. Udělení azylu lze aplikovat pouze v omezeném počtu případů ve smyslu zákonem stanovených podmínek. Legalizace pobytu se záměrem vyhnout se případným nepříznivým důsledkům nezákonného pobytu na území ČR není v žádném případě důvodem pro mezinárodní ochranu formou azylu.“ K obdobným závěrům dospěl také v rozhodnutích ze dne 19. 10. 2006, č. j. 7 Azs 234/2005 - 48; ze dne 12. 10. 2006, č. j. 6 Azs 297/2005 - 53; nebo ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69.“*
17. Pokud jde o strach žalobce z pronásledování z politických důvodů, žalovaný se touto otázkou řádně zabýval, vypořádal se se všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil při pohovoru. Lze zmínit především to, že žalobce nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace. Problémy s policií neměl, pouze byl varován policistou, že by se neměl účastnit demonstrací. Nikdy nebyl z ničeho obviněn, nebyl trestně stíhán. Mimo to byl 2x předvolán na vojenskou správu, nikoliv však, jak sám tvrdil při pohovoru, za účelem účasti na policejních akcích, ale obecně za vzdělávacím účelem, což vyplývá ze samotného předvolání. Při vyřizování víza a vycestování do České republiky neměl žádné potíže. Na str. 6 - 9 napadeného rozhodnutí žalovaný odůvodnil, proč neshledal, že byl žalobce ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod [ust. § 12 písm. a) zákona o azylu], a proč nelze mít za to, že by žalobce měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání politických názorů v zemi původu [ust. § 12 písm. b) zákona o azylu]. Žalovaný se zabýval i tím, zda žalobci ve vlasti hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu, přičemž na str. 10 - 13 napadeného rozhodnutí vysvětlil, že takové nebezpečí žalobci v případě návratu na Kubu nehrozí.
18. Zdejší soud se s hodnocením učiněným žalovaným ztotožňuje a odkazuje na něj. Soud poznamenává, že žalobce sice poukazoval na svou účast na demonstracích v červnu roku 2021 a následné varování od policie a předvolání na vojenskou správu, nicméně tyto události bezprostředně nevedly k rozhodnutí žalobce opustit vlast. Je třeba též zdůraznit, že žalobce nikdy nebyl z ničeho obviněn, nebyl trestně stíhán a nikdy nedošlo k jeho fyzickému napadení. Žalobce se rovněž 2x na výzvu nedostavil na vojenskou správu za účelem

vzdělávání, avšak ani za toto jednání nebyl nikterak sankcionován. Zdejší soud zdůrazňuje, že kdyby byl žalobce skutečně pro kubánské státní orgány či bezpečnostní složky zájmovou osobou, jistě by nemohl bez jakýchkoli potíží získat vízum a vycestovat z území Kubánské republiky. Zájem státních orgánů o žalobce a jejich jednání vůči němu nenabývalo takové intenzity, že by se jednalo o pronásledování ve smyslu ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu („Pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.“).

19. Obava žalobce z toho, že by byl v případě návratu do vlasti poslán do Ruska, aby se zapojil do války na Ukrajině, kterou opřel o informace, které slyšel na Youtube kanálu, je dle soudu nedůvodná. Zde se soud ztotožňuje se závěry správního orgánu, že takové skutečnosti, které by podporovaly úvahy žalobce, nevyplynou z žádných informací, které předložil žalobce, ani z informací, které obstaral žalovaný ohledně obecné situace na Kubě. Žalobce ani v průběhu řízení o žalobě nedoložil žádnou zprávu či informaci, ani novinový článek, který by zmiňoval skutečnost, že občané Kuby jsou nedobrovolně nasazováni ve vojenském konfliktu, který v současné době probíhá na Ukrajině, takováto skutečnost soudu není známa ani z úřední činnosti.
20. Žalovaný zjistil skutkový stav věci dostatečně, žalobci umožnil uvést všechny podstatné skutečnosti, provedl s ním pohovor, shromáždil dostatek podkladů vztahujících se k aktuální situaci v Kubánské republice. Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 3. 2023 a ve správním spise se nachází aktuální zprávy o zemi původu žalobce, např. informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 103804-6/2022-LPTP ze dne 16. 3. 2022 a informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 12. 7. 2022. Shromážděné podklady tak pocházejí z doby blízké vydání napadeného rozhodnutí a jsou příléhavé pro situaci žalobce. Zdejší soud k tomu dále odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019 č. j. 6 Azs 82/2019-25, ve kterém se uvádí: *„Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře opakovaně vyjádřil k povinnosti zajistit, aby při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu byly získávány přesné a aktuální informace z různých zdrojů, týkající se obecné situace v zemích původu žadatelů (viz rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, ze dne 20. 12. 2017, č. j. 10 Azs 310/2017 – 56, nebo ze dne 12. 7. 2018, č. j. 9 Azs 105/2018 – 42). Judikaturou tedy již byla řešena otázka aktuálnosti použitých informací o zemi původu. Konkrétní otázku, jak staré podklady (informace o zemi původu) lze považovat ještě za objektivní a aktuální, je třeba vždy posuzovat v závislosti na konkrétním případě, neboť jak správně konstatoval městský soud, zastaralost nelze posuzovat pouze na základě uplynutí času, ale je třeba ji posuzovat v závislosti na tom, zda nedošlo v mezidobí ke změně okolností.“* Ve správním řízení, ani v řízení před soudem nevyplynulo, že by shromážděné podklady nevypovídaly o aktuální situaci v Kubánské republice. Soudu ani z jeho úřední činnosti není známo, že by občané Kubánské republiky byli nedobrovolně nasazováni v konfliktu na Ukrajině, shodné sdělení uvedl i žalovaný správní orgán v napadeném rozhodnutí. Obecné informace o zemi původu žalobce by zcela jistě neopomenuly skutečnost, že konkrétní skupina občanů je proti své vůli nasazována ve vojenském konfliktu. Pokud k danému jednání ze strany kubánských orgánů nedochází, tak je zřejmé, že neexistuje žádná konkrétní zpráva či informace, která by se dané problematice věnovala.

21. Soud dodává, že žalobce neopustil vlast bezprostředně po událostech, které označil za důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, zemi původu opustil bez jakýchkoli potíží. V České republice požádal o udělení mezinárodní ochrany až s časovým odstupem od svého příletu, a to v době, kdy mu mělo vypršet pobytové oprávnění. I vzhledem k těmto skutečnostem považuje zdejší soud závěry žalovaného za správné.
22. K otázce stavu dodržování lidských práv dále zdejší soud odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2008 č. j. 5 Azs 5/2008 - 53, ve kterém se uvádí: „... *neutěšená situace se stavem dodržování lidských práv v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu sama o sobě nezakládá důvod pro její udělení dle § 12 zákona o azylu. Jak již tento soud mnohokrát zdůraznil, právně významnou pro zjištění naplnění zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany se jeví konkrétní situace stěžovatele a důvody, pro které o azyl žádá.*“ Stav dodržování lidských práv na Kubě sice obecně není dobrý, avšak tato skutečnost sama o sobě není důvodem k udělení mezinárodní ochrany. Bylo třeba posoudit individuální situaci žalobce, což žalovaný učinil.
23. Žalovaný si obstaral relevantní, objektivní, aktuální a dostatečně adresné informace ke všem podstatným okolnostem, proto je plně akceptovatelné, že si již další podklady neopatřil. Informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR jsou souhrnným kompilátem různých údajů z relevantních zdrojů, představují řádný podklad způsobilý hodnověrně reflektovat poměry v zemi původu, nadto je vhodné poukázat, že čerpají i právě ze zpráv lidskoprávních organizací.
24. Městský soud v Praze shledal, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem provedl s žalobcem pohovory, při kterých mu umožnil sdělit všechny podstatné skutečnosti týkající se zejména důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, opuštění vlasti a jeho života v zemi původu. Žalovaný také shromáždil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi žalobcova původu. Zjišťovány byly jak skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce, tak okolnosti hovořící v jeho neprospěch (ust. § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu). Dále zdejší soud konstatuje, že v případě žalobce neshledal naplnění žádného z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný se zabýval skutečnostmi, jež v průběhu správního řízení vyšly najevo, jakož i tvrzeními žalobce. Při posouzení všech těchto skutečností došel soud k závěru, že správní orgán nikterak nepochybil ani během provádění správního řízení, ani při vydání napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (ust. § 3 správního řádu). Žalovaný rovněž dostatečně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany (ust. § 68 odst. 3 správního řádu) a proč jím přijaté řešení je v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu.
25. Městský soud v Praze uvádí, že ze správního spisu nevyplývá, že by napadené rozhodnutí či jemu předcházející správní řízení trpělo některým z žalobcem vytýkaných deficitů.
26. Městský soud v Praze se s úvahami žalovaného plně ztotožňuje, nemá, co by k nim dodal, a pouze podotýká, že tyto úvahy žádným hodnověrným způsobem nezpochybil žalobce ani v řízení před soudem.
27. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

28. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. prosinec 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně